

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra TJI store Helters Roes oc Loff

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 144.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114466282160/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

- Nu vil jeg hen/ huor ingen mig
 Her effter skal opsørge/
 Der acter jeg mig endelig
 148 Til Døde selft at sørge.
 Dog til Valet, vil jeg aff dig
 O høye Himmel bede/
 Hans ædle Siæl lad huile sig/
 152 J din Pallatz oc Sede.
 Du *Fama* skalt til alle Land/
 Hans gode Naffn ombære/
 At den ret aldrig glæmmis kand/
 156 Men holdis høyt i ære.
 Du sorte Jord det andit tag/
 Som Døden tog aff Liffue:
 Men ver dog let; paa Dommens dag
 160 Du det igien skalt giffue.

 Som hun det sagde gick hun bort/
 At følg' hans Liig til Jorde/
 Oc siden hen/ jeg veed ey huort/
 164 Thi fick jeg saa til orde:
 O strenge Død/ O Syndsens sold/
 O grumme Folcke Myrder/
 Som øffuer lige Mact oc Vold/
 [4] Mod Konger oc mod Hyrder:
 Oc kaster ned i sorten Muld/
 Saa snart den Mand at ligge/
 Der eyer mange Tønder Guld/
 172 Som den der gaar at tigge.
 O din Blodgierig meyelee/
 Vel maatt' omsider sløffuis.
 Som andit Jern oc Staal/ men see
 176 Dens Eg kand icke døffuis.
 Den er skøt brugt Sex Tusind Aar/
 Er icke dog opstedit/
 Men lige som den først i Gaar
 180 Aff ny var bleffuen smedit.
 Du slaar omkuld i huem du vilt/

 Oc pleyer ey at spare/
 Din vrede bliffuer aldrig stilt/
 184 Før mand er lagt paa Bare.
 Du dræber vden ald forskiel/
 Den Onde med den Fromme/
 Saa snart en Herre som en Træl/
 188 Slet ingen kand undkomme.
 Du maatt' end dennem gaa forbi/
 Som oss Guds Ord bebudder:
 For dig burd' oc at være fri
 192 Hin' mechtig Jordsens Gudder.
 Men lige som en Høstemand
 J Marcken gaar om Sommer/
 Oc med den Lee hand har i Haand/
 196 Slaar ned huad der forkommer:
 Der findis ingen Vrt saa Grøn/
 Den slaas jo ned for Fode:
 Slet ingen Blomster staar saa skøn/
 200 Den Huggis jo fra Rode.
 Dier's yndig Farfue Luct oc Dyd/
 For hannem intet gielder/
 Peck-Liller/ Fioler/ Tusindfryd
 204 Ey skaanis mer' end Nelder.
 Saa gaar det til i Døde Dands/
 Det maa wi jo bekiende/
 Ey Dyder/ Stand/ Fornuft oc Sands/
 208 Kand Dødsens Low foruende.
 Wi lyde maa den visse Bud/
 Ald Kiødsens Vey at fare/
 Oc bæris snart ad Døren vd/
 212 Til de affgangnis skare.
 Fra Hustru Børn oc Venner her/
 Dog de med modig' Taare/
 J Liffv' oss yndske tit igien/
 216 Som wi tilforne vare.

 AT saa paa Jorden daglig skeer/
 Forfarenhed kand lære/

Det mand oc nu for Øyne seer/ 210 Paa denne Salig' Herre. 'Thi hafd' her gieldet ædel Blod/ Ophøyet Stand oc Ære/ Gudfryctighed/ oprictig Mod/ 224 Forstand med Dyder flere. Da veed jeg vist/ i huor det gaar/ Hand ey saa Død udbaaris/ Da veed jeg oc/ at mangen Taar 228 For hannem skulde sparis/ Som feldis nu vel Modelig/ Aff Hustru/ Børn oc Frender. Da kunde de vel frydit sig/ 232 Som vride nu med Hænder. Men ach/ huad vil mand klage sig/ Wi kand det ey forandre. Hans Siæl var Gud behagelig/ 236 Thi maatte den opvandre. Fra Møye Sorig oc Fortræd/ Til Lise/ Lyst oc Glæde: Fra Tuist oc Strid/ til ævig fred/ 240 Fra Jord til Himm'lens sæde: Men grumme Død jeg spørge maa/ Huad haffuer du i Sinde: Mon du vilt Siælen lige saa/ 244 Som Kroppen offuer vinde? Ney sandelig den ædle Siæl	Vdøelig er oc bliffuer/ Den farer op/ det vedst du vel/ 248 Til Gud som hinde giffuer. Huad Hiærtens Lyst oc Glæde den Der haffuer at fordriffue/ Det ørcker ey min suage Pen 252 Fuldkomm'lig at beskriuffue. Allennist Kroppen rodner hen/ J Jord oc Muld hin Sorte/ Men Naffn oc Ræct er dog igien/ 256 Oc icke bliffuer borte. Den kand ey tie vor idret/ Huordan wi her oss tede. Har wi da Leffuit vel oc ret/ 260 Da er oss Loff til rede. Thi kand det icke bade stort/ At wi med Sorg oss harmer/ Naar vore Venner ræckis bort: 264 Sig Døden ey forbarmcr. Det beste raad mig tyckis her/ Er Døden ey at skøtte/ Oc ey at haffue Verden kier/ 268 Men laffu' sig til at fløtte: Der hoss oc haffue Hu oc Sind/ Aff Hiærtet Gud at frøcte/ Oc daglig legge dcr paa vind/ 272 At naa it Ærligt Ræcte.
--	---

62.

[1]

Lijg Begengelse
Offuer
Den Ærlig/ Velfornemme oc nu Salige
Mand/
Hans Pederson/
Fordom Borgemester vdi Aarhuss/ hans
Lijg: Der det til allis vor Moder/ vdi